

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

=====

Стенограма

ДИРЕКЦИОНЕН

СЪВЕТ

Четене на ревизионния акт от извършената в театъра ревизия

С о ф и я

24 февруари 1986 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е:

	СТР.
I. ОТКРИВАНЕ	4
II. ДНЕВЕН РЕД	5
III. ИЗКАЗВАНИЯ	
Илиев	5
Четене на акта /Биволаров/	7
Александър Панков	7
Николай Милев	10
Николай Люцканов	19
Стефан Данаилов	20
Елизабет Ованесян	22
Георги Гайтаников	24
Илия Драгнев	25
Галина Асенова	26
Парашкева Ваканова	27
Илиев	27
Дико Фучеджиев	31
IV. ЗАКРИВАНЕ	34

ПРИСЪСТВУВАЩИ:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: БАНЧО БАНОВ
КИРИЛ ВОДЕНИЧАРОВ
ИЛИЯ ДРАГНЕВ
НИКОЛАЙ МИЛЕВ
ЕНЧО ХАЛАЧЕВ
НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ
АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ
СТЕФАН ДАНАИЛОВ
АТАНАС ВЕЛЯНОВ
ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ
ГАЛИНА АСЕНОВА

РЕВИЗОРИ: ИЛИЕВ
БИВОЛАРОВ
МИЛЕНКОВ

СЧЕТОВОДИТЕЛИ: НАТАЛИЯ МИНКОВА
ДИМИТРИНКА КРЪСТЕНЯКОВА
ЕЛИЗАБЕТА ОВАНЕСЯН
ПАРАШКЕВА ВАКАНОВА
ИЛИАНА МАКРЕЕВА
ЦВЕТАНА КОЦЕВА

ОТСЪСТВУВАЩИ:

АСЕН ШСПОВ
МЛАДЕН КИСЕЛОВ

НАРОДЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

=====

СТЕНОГРАМА

ДИРЕКЦИОНЕН

СЪВЕТ

Състоял се на 24 февруари 1986 година в
Заседателната зала на Народен театър "Иван Вазов"

НАЧАЛО: 16.15 ч.

КРАЙ: 18.15 ч.

ОТКРИВАНЕ

ПРЕДСЕДАТЕЛ ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Откривам заседанието на Дирекционния съвет. Тук присъствуват всички от счетоводните служби, поканени са и другарите Илиев, Биволаров и Миленков от финансовото управление на Комитета за култура.

Заседанието ще протече при дневен ред включващ една точка:

ДНЕВЕН РЕД:

1. Четене на ревизионния акт.

Както ви е известно в театъра от есента се прави финансова ревизия и се състави ревизионен акт, с който Дирекционния съвет е длъжен да се запознае.

Преди да бъде прочетен акта давам думата на др. Илиев за няколко предварителни думи.

ДР. ИЛИЕВ:

Уважаеми др. Фучеджиев,

Уважаеми другарки и другари,

За определено време контролните органи на Комитета за култура извършиха редовна финансова ревизия на Народния театър "Иван Вазов". За отбелязване е, че за ревизионния период в повече от една година не са получени каквито и да са сигнали в финансовия контрол на Комитета за култура за известни пропуски и нарушения и други по-тежки деяния във вашия театър. Това го отчитам като положително, защото за да не се получат сигнали, основната причина е, че не е имало нарушения. Нямам претенция, че за периода, през който бяхме тук сме извършили абсолютно пълна финансова ревизия. В самия акт пишем, че извършваме финансовата ревизия съгласно определена програма. Ние разчитаме на вас като ръководители и съответно другите длъжности за изпълнение да вършите вашата работа, както съответният нормативен акт изисква.

За резултатите от ревизията контролните органи са съставили ревизионен акт, който представлява писмено становище на контролните органи за извършеното от тях. Те са длъжни да отразят в него всичко, което намерят, че е противоположно на нормативните изисквания. Те нямат право на избор или на преценка. Като, разбира се, за констатациите, които са отстранени по време на ревизията са длъжни да отчетат, но да отбележат че са отстранени по време на ревизията. Това е първата част на ревизионната

преписка. Тя трябва да бъде изключително вярна. Ние може да имаме несъответствие с подконтролните лица. Втората част на ревизионната преписка това е писменото обяснение по констатациите, в които съответните лица посочени в акта са длъжни да дадат. Това е и тяхно право, с което изказват своето становище по констатациите и то е в писмена форма и може да бъде написано както намерят за необходимо. Когато възразяват на нещо трябва да сочат и доказателства, които са проверяеми. Ако се сочат предполагаеми доказателства, те не се проверяват от контролните органи.

Третата част на ревизионната преписка е писменото заключение, което контролните органи са направили по вашите обяснения. Те трябва да приемат или да не приемат обясненията, като съответно и те трябва да се мотивират от своя страна, да докажат своето становище. Четвъртата част на ревизионната преписка е заключение за реализацията на ревизията. Радостен е фактът, че не са установени престъпления, тъй като в предишния период тук е имало лица, които сме осъждали на затвор до 6 години. Един от тях е Милчо Попов. Това, което е отразено в акта няма такъв характер, че от констатациите да се направи заключение от когото и да било, че Народния театър "Иван вазов" в дейността си е допускал съществени пропуски и нарушения. Констатациите са от характера, че можеше и да ги намя при по-голяма старателност. Тук няма нито една констатация, която да е неотстраняема. Единствен е въпросът по заплащането на временно заетия персонал. Моля ви, след като чуete акта да направите устно обяснение, защото това е от голямо значение за определяне на вината, тъй като лицето, което упражнява правата на финансовия контрол съм аз. Много е важно да чуж обясненията тъй като може дадена вина да е за десетки хиляди лева, а вината да е нищожна. Благодаря за вниманието.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Давам думата на др. Биволаров да прочете акта.

ДР. БИВОЛАРОВ:

/Чете акта/

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Чухте ревизионния акт. Не всички имаме отношение към него. Имат думата засегнатите лица за обяснение, а също всеки друг има право да се изкаже.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ:

Другарки и другари,

В акта на финансовата ревизия на Народния театър "Иван Вазов" е посочено, че съм получил незаконно два хонорара за положен от мен труд като Директор на продукция - зав. пост. част на концертите - спектакли и рецитали за Н.Й. Вапцаров и Гео Милев, от Съюза на българските писатели. Тези хонорари бяха договорени с отговорния секретар на Съюза др. Еленков, секретарите - др. Христов и Дреников и началник финансов отдел др. Стоилова, след това одобрени от Изпълнителния комитет на Съюза и преведени за получаване в Народния театър.

Труда ми се състоеше в следното: да отговарям и решавам всички организационно технически въпроси, свързани с концертите. Да закупя и доставя в ателието всички материали, което ми отне 7 работни дни /коприна, памучен плат, фазерни плоскости, стиропор, бои, антиплам и др./ Да намеря снимка на Гео Милев и да се поръча репродукция, от нея гигантфотография, която лично да каширам, отне ми 4 дни, да намеря по указание на режисьора книги с илюстрации от поемата "Септември", архивни снимки от библиотеки, музеи и частни лица - работа за 6 дни, да намеря фотограф да му се дос-

тави принтон и други материали за изработка на 30 броя диапозитиви - 4 дни, да намеря изпълнители за ретицалите - спектакли по указания на режисьора да се договоря с тях, да участвувам на рециталите извън театъра и др. - 4 дни - или всичко 25 работни дни преди концерта. По това време работих общо с работата в театъра по 16 часа на ден, в продължение на 1 месец на концерт /вторият концерт беше 6 месеца по късно със същата работа по него/. Хонорарът ми беше изплатен с благодарности за добре свършена работа в размер на 100 лева на концерт.

Почитаемата ревизия обаче смята, че за едномесечна работа трябва да получа, съгласно т.39 - а само 8 лева. Такава заплата едва ли има някъде и затова смятам, че законодателя е предвидил 8 лева за един работен ден, т.е. организационна работа в самия ден на концерта.

Съгласно т.49 на същата тарифа е предвидено хонорарите да се заплащат от ДО "Музика". При справка в ДО "Музика" се установи, че се заплаща подобен труд по раздел III-т.26 с тарифа от 150 до 300 лева на концерт. Така на моя колега от Народната опера Димитър Петков за концерта "1100 години от смъртта на Методи" проведен на 5.IV.1985 година в Народния театър "Иван Вазов" - концерт по-лек от моите два, състоящ се само от хор, оркестър и солисти, а не спектакъл рецитал. На същия му беше изплатена сумата 240 лева. Предлагам договора му. По искане на почитаемата комисия внесох получената от мен сума 196 лева от Съюза на писателите в касата на театъра: 4.50 лева произтичат от пропуск на шофьора работил като билетна контрола по време на турнето в гр. Станке Димитров и не се е разписал на ведомостта, след като получил парите.

В т.46 от тарифата пише, че репетициите се отнасят за

техническият персонал, а пом.режисьорите са технически персонал който участва на всички технически и актьорски репетиции.

За ведомостите на техническия персонал работил на спектаклите на "Хъшове" и МХАТ заявявам, че съм ги изготвил като списък на участващите, а сумите бяха определени от комисия от ръководителите на техническите служби, Партийното бюро и Съюзният комитет при театъра. "Хъшове" беше работена на сцената на Народния театър от 4 до 8 август 1983 година по време отпуската на театъра, за българите живущи в чужбина. Поради това понеже театърът беше консервиран, беше написано писмо № 529/м.VIII.83 г. от Дирекцията на театъра, до Славянския комитет на който му беше представена план сметка договор за провеждане на спектакъла, приет от Славянския комитет, който плати сметката. Работниците на театъра работиха 75 часа и с нощните часове това са 10 работни дни за което получиха по 7.40 лева на човек надница; като се има предвид, че това е в отпуската и че много от тях пътуваха от Ахтопол или от провинцията, ако бяха получавали по надница и половина по Кодекса на труда трябваше да получат повече отколкото са получили - от 12 до 18 лева на ден. Освен това т.47 от същата Тарифа предвижда за такива спектакли от национално или международно значение да се заплати двойна тарифа с разрешение от председателството на Комитета за култура. В мое и на други другари присъствие на траурния митинг на проф. Ф.Филипов, зам. директора по ТВ др. инж. Ил. Драгнев говори със зам.председателите проф. Д. Тълков и проф. Светлин Русев, които дадоха съгласие за такова заплащане. Освен това хората работиха и на траурния митинг, което увеличи репетициите.

За работата на техническия състав на театъра при гостуването на МХАТ, мога да кажа, че хората са получили минимално

заплащане, след като работиха 168 часа от 14.V. до 23.V.83 г. включително; за този труд след спадане на 8 часов работен ден хората получиха за извънредно положен труд - по една надница средно от 6 лева, а по Кодекса на труда трябваше да получат двойно и тройно повече. Така че Държавата не е ощетена, а напротив - ощетени са работниците. Освен това МХАТ пристигна с тежка декорация съдържаща за пиесата "Така ще победим" цял един сценичен кръг с два концентрични кръга и само с 8 души ръководители без работници. Декорацията беше натоварена на 8 ТИРА по 40 тона всеки, които трябваше да се разтоварят, изнесат на сцената, монтират, демонтират от нашите работници и натоварени отново след четирите спектакъла. Отделни елементи от шайбата тежаха над 500 килограма. Ако беше наета специализирана организация като "пренос-прероз" трябваше да бъде заплатено към 12 000 лева или три пъти повече от заплатеното на нашите работници, които освен в товарно-разтоварните работи работиха по създаването на спектаклите и провеждането им признато от ръководството на МХАТ и председателя на Комитета за култура, като много сполучливи, освен това по т.46 от Тарифата при работа с чуждестранни солисти има право на 80 % завишаване на тарифата, следователно няма никаква щета за Държавата.

Ако на работниците не бяха заплатени горните минимални надници за повоженият от тях труд в извън работно време, горните две културни прояви с голямо национално и международно значение не можеха да бъдат осъществени.

НИКОЛАЙ МИЛЕВ:

Другарки и другари,

Искам да се изкажа по някои от отразените в акта въпроси които според мен се нуждаят от допълнително пояснение.

По т. 1 като бюджетно учреждение Народния театър "Иван Вазов" не е допускал превишение на разходите над приходите. През годините се е получавало винаги превишение на разходите спрямо плана, защото от 1979 година ни се посочват едни и същи планови показатели, без да се отчитат корекциите, които станаха с цените за този период. От друга страна: преизпълнението на плана за приходите ни даваше право да увеличаваме и своите разходи. Допълнителни средства ние не сме искали, а сме правили разходи, които не са били планирани: турнето в Югославия, командироването на артисти до САЩ и други.

Понеже в акта се споменава преразхода по § 3 - канцеларски и стопански разходи искам да кажа, че превишаването не засяга дела на канцеларските разходи, които от 1979 г. запазват нивото си - 7 000 лева, а то засяга главно разхода за отопление, осветление, електроенергия, ГСМ, пощенски, телеграфни и телефонни разходи, поддържане и ремонт на превозните средства.

Що се касае до посоченото превишение за деветмесечието, мога да добавя следното: през 1985 година бюджета ни беше намален със 73000 лева от които 30 000 ние направо не получихме, а останалите 43 000 лева на 2 пъти ги преведохме на републиканския бюджет и съгласно инструкциите ги отнесохме на разход към съществуващите параграфи.

През 1986 година е изменен начина на финансиране, като ни се фиксират сумите само за заплати и осигурителни вноски, а средствата за издръжка в размер на 422 000 лева ги разпределяме сами.

По т. 2/1 оспорвам посочената щета от 689 лв. за това че Павел Дойчев е трябвало в работно време да получи 50 % от възнаграждението, защото съгласно т. 48 от тарифата 50 % намаление

се прави на получаващите хонорари по т. 32, а Павел Дойчев никога не е получавал хонорар по тази точка, следователно тук няма нарушение.

За посочените в т.4 нарушения, предизвикани от изплащане на хонорари свързани със спектакъла "Хъшове", изнесен от читалище "Искра" гр. Казанлък, за концерти по случай чествуването на Гео Милев и Вапцаров в почивните за театъра дни аз не съм участвувал нито в разрешаването им, нито в договарянето за определяне хонорарите. Дори по време на спектакъла "Хъшове" през м. август 1983г. аз бях със семейството си на почивка в гр. Созопол. Но мога да поясня: По това време в страната пребивават 500 българи на гости на славянския комитет. По споразумение между др. П. Матев и др. Г. Йорданов се нарежда да се реконсервира театърът ни, да се даде представление пред тях, подготвено от самодейци и отново да се консервира.

Оспорвам изчислената щета в размер на 1391 лева по т.7 предизвикана от надплатената сума на шофьорите. Оспорвам и методиката на изчислението на щетата. Съгласно наредбата за копълнителното трудово възнаграждение на шофьорите изплащаме по 25 лева за товарене и разтоварване за един месец. Много или малко е това след като една дневна надница на един общ работник е 30-40 лева само за един ден. Всеки шофьор месечно отчита по 15-25 пътни листа и участвува редовно в товаренето и разтоварването. Това може да се докаже. Според методиката на другарите от ревизията при 25 дена за 25 пътни листа да се дава 25 лева при 15 п. л. - 15 лева и т.н. Аз ги питам правилно ли е да се дава по 1 лев за свършената работа. Смятам, че тя заслужава много повече, като се има предвид и това, че се грижат за по два автомобила.

Благой Станоев получава 30 лева на месец за съхранение

на видеоуредбата, за подготовка на филми /презапис/ и даването в неделни дни детски утра, а през седмицата на филми във видеоклуба на театъра. Кой да му води сметка колко време е зает с тази работа и получаваните от него 30 лева много ли са? Това не е работа на главния счетоводител. Цвятко Узунски получава хонорар за контрол на хидравликата съгласно писмо № 28/ 1983 година на Държавен технически надзор. От същия характер е и възнаграждението на Христина Пашева, която ежедневно снима на копирната машина документите, пиеси и всичко необходимо. Грижи се за ремонта и опазването ѝ. Кой да прави отчета за извършената от тези хора работа, защо само главния счетоводител?

Неправилно е посочено в акта отговорността на Милев и Григоров за 220 лева произхождащи от откраднати през 1983 година 3 броя приемници "Полиглот", слушалки и други съоръжения от симултантната уредба. Когато се наемат такива съоръжения се сключва договор, където една от клаузите е, че при загуба предприятието "наемател" плаща загубите. Тези слушалки се раздават на непознати хора и кражбите се извършват от тях, а главния счетоводител и директорът узнават след 3 дни от докладната на отговорника. Кой да води разследването и кой да се търси?

През 1983 година другарите от климатичната инсталация отиват в Стара Загора и от пласментно-снабдителна организация вземат 3 помпи без да е извършено плащането. Помпите се монтират в склада за декори, а ние не извършихме плащането защото през тази година не получихме пари. Аз узнах това, когато помпите бяха вече монтирани и нямаше връщане назад. Те трябваше да си вземат парите чрез арбитража. Разходите по делото са 90 лева.

На т.19 искам да се спра подробно и да поясня на директорския съвет как стоят нещата със залежаването на материали в

склада и по-точно авточастите.

Заедно с началник склада Славка Нешева и счетоводителя Елизабет Ованесян аз направих още през 1982 година на залежалите материали списъци, голяма част от които бяха авточасти, голям брой крушки за осветление за прожектори, лупи за осветлението и др. С този списък и мостри отидохме в МТС на обединението и на Комитета. След като ги прегледаха, оказаха да ги вземат, защото не се използвали в системата и били много стари. Тези материали и сега стоят в кашони на склад. Закупени са през 60-те години и струват десетки хиляди лева.

За авточастите ще се спра по-подробно. Извиках шофьора Илия Попов, който тогава беше отговорник на автотранспорта да прегледа авточастите, заедно ги занесохме в гаража на комитета. Оказа се, че са части от двигатели "Зис", закупени през 50-те години и отдавна са забравени. Затова съставих комисия от "некомпетентни лица" както ги наричат в акта и ги бракувахме, но ги запазихме, защото да се бракуват материали на склад трябва да има виновно лице или да се докаже че са повредени от природно бедствие. Затова запазихме авточастите. В склада се закупуват материали внос за поддържане на осветлението от Англия, за климатичната инсталация от Австрия, за асансьорите от Финландия и за звуковете от ФРГ. По тези съображения залежите от материали в склада се увеличават.

В т. 20 е посочен случай диаметрално противоположен на предния. По време на инвентаризацията през декември 1984 г. на Димитър Стоянов, бивш театърмайстор се установява липса на 20 бр. стеги за 455 лева. Трябваше съгласно законите да му направя удържка от заплатата, но се оказа, че той няма такава, цялата му е в дръжки. След това заболя от тежка форма на алкоохлизъм, постъпи

в психиатрията и много негови поръчители изплащат дълговете му; При това положение този въпрос аз го реших по целесъобразност: като установих, че от много години не са бракувани стеги, наредих да се състави акт за брак, вместо тези 455 лева да се водят дълги години като несъбираеми вземания. И двата случая са посочени като нарушения.

По т. 21 се посочва, че не е правена инвентаризация на Созопол и Витоша. Това не е вярно. Аз лично правих инвентаризация в Созопол и Балчик през 1983 и 1985 година, а Елизабет Ованесян през 1984 година. За това свидетелствуват документите, които се пазят. В тази връзка искам да поясня на дирекционния съвет как се извършват ремонтите по базите. С техническия ръководител на строителна организация и наши представители се обхождат обектите. Измерват се обемите и се прави план-сметка за ремонта и материалите, които ще са необходими. Това, което не се намира в склада на строителите се закупува от нас. По време на ремонта присъствува наш представител /Цв. Донев - в Балчик, а Цв. Узунски в Ахтопол/ Закупените материали се отчитат от тях. Тъй като предварително е направена план-сметка остатъците са малки и не се заприходяват в счетоводството, а се оставят в базите. Къде е вината на главния счетоводител, който се грижи да намери строители, да се закупят материали, да се осигури транспорт за закарване на материалите и в края на краищата да се извърши качествено ремонта?

Ще се спра подробно и на ползуването на лек таксиметров превоз. Мога отговорно да заявя, че таксите се ползват само по необходимост: в случаите, когато се сменя постановката и се пращат хора да търсят артисти по домовете им за другата постановка, или когато лекотоварните коли са в ремонт, а трябва да се правят

покупки за премиерни постановки. Това показват и разходите - 376 лева за 1983 година, 173 лева за 1984 година, 375 лева за 1985 година. Такива разходи са правени и ще се правят за стасяване престижа на НТ "Иван Вазов" независимо дали са разрешени или не и дали е взето или не мнението на главния счетоводител. Камioni-те ни нямат лимит, но те не могат да се движат по града. Накрая искам да кажа и няколко думи за работата на счетоводството.

С резултатите от миналата ревизия се запознах подробно. Всеки си взе бележка за направените пропуски. В процеса на работата се изкусуриха много неща. Не винаги съм проверявал работата на счетоводителите, защото съм бил зает, а и защото имат стаж всичките над 20 години по специалността и не са нови за театъра. За съжаление голяма част от посочените в акта пропуски са допуснати от тях.

Другари, според мен от всеки ред от акта лъха преднамереност. Навсякъде и винаги да се търси вината на главния счетоводител. Размахват се наляво и надясно цитати от постановления и наредби за главните счетоводители. Но в тази наредба има чл.28 в ал. 3 е казано дословно: "Главният счетоводител не носи отговорност за нецелесъобразността и незаконосъобразността на стопански операции и действия, когато тяхното изпълнение и контрол са били възложени от ръководството на други звена в социалистическата организация, без участието на финансово-счетоводни служители." Защо аз ще отговарям за действията на Павел Дойчев, след като той си е получавал заплата да следи за присъствието на миманса и другите сътрудници и да си спазва заповедите, които му се спускат от ръководството. Това не е ли прехвърляне на вината от болната глава на здравата? Когато постъпих на работа тази дейност се извършваше от Пенка Тончева, след това от Мирчо Гоцев. Защо аз ще

отговарям за кражбата в служба организация: начина на отчитане ли им дава право да крадат? Кой ще бъде пазач на тяхната съвест?

Защо името ми се цитира и за воденето на музейните предмети. Цитираната там наредба за отчитане и опазване на движимите паметници на културата трябва да се знае от завеждащата музея. В Софийския университет се изучава тази специалност "Музейно дело" и там се изучават тези наредби. В счетоводството се намира опис на инвентарните предмети на музея, изготвен от сътрудници на Централния държавен архив, а дали е съгласно цитираната наредба аз не зная.

С посочения в акта случай за откупуване на експонираната във фойето на втори балкон изложба на художника Асен Попов аз не съм се занимавал и не мога да нося отговорност защо картините са 61, а не 62.

Защо ще се посочва като недостатък на счетоводството слабия контрол при изписването на материали. Всички ръководители на служби /над 40/ са материално-отговорни лица. По силите ли е на трима счетоводители да вършат това. Такова задължение не е включено в типовите характеристики на счетоводителите. Протоколите за вложените материали от постановките, подписани и оформени се подават в счетоводството за обработка. Съгласно наредбата за счетоводната отчетност проверка на стоково-материалните ценности се прави при годишните инвентаризации през м.ноември и XII.

Ако бях питан по време на ревизията щях да поясня, че преведените 30 000 лева през м.март 1980 година на института по паметниците в гр. Бургас/аз съм постъпил през м.май 1981 г./ са вложени в къщата в гр. Созопол заедно с още 70 000 лева. Тъй като обекта не е приключен и нямаме акт 16, вложените средства не фигурират като къща, а като пари.

Посочената щета от неударжан ДОО от хонорара на Бранко Плеша не е 1 360 лева, а 412 лева, колкото е глобата за не внесен данък.

При сключването на договори с чуждестранни изпълнители, в които аз не участвувам Антония Каракостова ми каза, че се сключват за чисти суми. Следователно аз съм пропуснал да начисля полагащия се данък, за което е последвала глоба. Данъкът не е щета, а е следвало да бъде начислен.

В ал. 1 от цитираният по-горе от мен чл.28 се казва: "Гл. счетоводител не носи отговорност за действия по стопански операции и за поети задължения на организацията към други органи и организации, ако за това не е взето неговото писмено съгласие. Отговорност в такива случаи носят лицата, които са ги извършили.

За изплатените хонорари при чествувания в почивни дни на театъра къде е моето писмено съгласие.

Защо нито с един ред не се споменава какво е променено и какво не в периода между двете ревизии. По време на ревизията другарите ни уверяваха, че доста неща са се подобрили в положителен смисъл. Но за това няма и намек, а за сметка на това са описани неща, които направо изненадват. Къде са колегиалните отношения. Не е ли задължение на ревизията да се запознае с необходимите условия, да се направи оценка и тогава да се пише. Това също го пише в наредбата, а не да се излагат голи факти, с което да се търси сензация.

Защо трябваше да се пише една страница за една пишеща машина, която се намери. Не е ли това преднамереност.

Защо в акта не се споменава, че този материал е изваден от 148 папки и още толкова ведомости.

За даваните допълнителни възнаграждения за ревизията

не беше ли по-важно да установи, дали се извършва работата, за която се заплаща, а не как им се отчита, тези заповеди се подписват и от други длъжностни лица.

Защо ще отговаря главният счетоводител по акта на отдел "Финанси" на СГНС за продаването на детски билети вечер. Има ли негово писмено разпореждане. Той ли определя свободните места или заповедта на директора. Не станаха ли много задълженията за един човек. Редно ли е да плаща глоби за несвършени работи от други хора.

В състояние ли е главният счетоводител да отстоява законите без подкрепата на ръководството.

Аз определено смятам, че дирекционният съвет ще вземе правилно становище по повдигнатите въпроси, като същевременно искам да заявя, че допусканията от мен нарушения са били в интерес на работата, а не за лични облаги.

НИКОЛАЙ ЛЮЦКАНОВ:

Като слушах ревизионния акт ужасих се, че в нашия театър се вършат толкова много нарушения и се замислям за първоизточника на тези нарушения, за които вие имате право да говорите. Там където са били извършени нарушения за билети няма какво да се говори, да се възразява. Но има един пункт, по който искаме да се внесе някаква ясност, която ни е необходима. Аз съм човекът, който най-много се кара с Милев. Нашите взаимоотношения са доста неколегиални. В моите постановки най-много участва спомогателен състав. Това са студенти от ВИТИЗ, но те не искат да участвуват, тъй като им се заплаща малко. В случая режисьорите правят така: или да се даде обявление във вестника и да дойде, който и да е, или да уговарям моите студенти да дойдат. Сега те имат по 36 представления за един месец, а аз ги уговарям да дой-

дат да играят заради мен, заради честта, но заради честта те няма да дойдат. Аз отивам при Милев и му казвам "Вие не сте театрален човек, намерете параграфи!" Но той казва, че не може. Чудим се как да разрешим въпроса. А от друга страна от нас изискват да бъдем театър по който да се равняват всички останали в страната, а ние да сме наравно с европейските театри. Получава се една въртележка. Карал съм се и с др. Григоров. Дайте параграфи! Художественото равнище го изисква, др. Фучеджиев също, аз също. Срамен е и случая с др. Панков. Аз не съм компетентен човек, въпреки че не е чак толкова некомпетентно. Апелирам към намиране, там където е възможно на поглед, на разбиране, че ние сме поставени между чука и наковаднята. Да се равняваме с Европа и в същото време да ни се отпускат средства като на всички останали театри. Ако трябва да се заплати на един композитор точната сума, никой от тях няма да напише хубава музика, пък дори и лоша. Моето изказване е в сферата на една възможност да се разбере положението, в което се намираме. Особено откакто се повишиха цените доста осезателно. Аз не мога да уговоря вече никого. Ако трябва да възстановя следващия сезон "Иизистрата" не зная как ще го направя. Преди имаше щатни спомагателни състави. Те бяха 15 души - артисти изпаднали от някой театър незначайно по какви причини и получаваха минимална заплата. Естествено е всичко това да клони вече към една такава политика. Тогава няма да правим древногръцка класика, няма да правим такива масови платна, които са епични и необходими.

СТЕФАН ДАНАИЛОВ:

Искам да дам обяснение за 1000-та лева, които Милев е взел от касата. Имаме традиция в края на сезона да правим едно финално тържество. Имашме и преди такова намерение. Тъй като по

това време Георги Гайтаников го нямаше трябваше да се закупят нещата предварително и аз помолих Милев да намери начин и да ги вземе, а след това да ги възстанови. Като дойдохме мен ме нямаше и т.н., затова връщането закъсна. Това е по единия въпрос.

За работниците, за които много се коментира, естеството на нашия театър е особено, поради това, че имаме непрекъснато понеделници, които се вземат за национални тържества. Само тази година театърът работи в понеделници два тежки концерта. В няколко чествувания работиха колеги без никакво заплащане. Оказва се, че от четирите почивни дни на работниците понякога взимаме всичките с нулево заплащане. Премирането им е от порядъка на фонд работен, а някои служби имат много малък такъв фонд. Затова възможно е някъде тези суми да са направили впечатление по тези тарифи. Но голяма част от тежестта на работниците от сцената е пречка за осъществяването на някои дейности, тъй като от щат 25 ние имаме само 8 работници, които трябва да вършат цялата работа за същото заплащане. Никой няма да дойде в театъра само заради неговото име. И ние имаме сериозни проблеми с това. Абсолютно съм съгласен с др. Люцканов по повод това че на сцената на Народния театър има отношение към декора и към хората, които са около него, около артистите. За 2.40 лв. аз съм играл в миманса на театъра, когато бях студент, но след това съм могъл да отида на ресторант с тях. Сега времената са различни. Разтревожи ме много надписването на миманса. Преди една година имахме едно партийно събрание със служителите от техническите служби, на което се поставиха конкретни партийни поръчения. Постави се и въпроса за заплащането, което пише и получава Павел Дойчев. Той извади една тетрадка, в която пишел защо и за какво определял хонорарите. Наистина не е в сферата на възможностите на един човек-счетоводител

да може да се справя с всеки тези разнопосочни истории. Отговорността тук действително трябва да си падне върху него. Никой не е проверил какво е това 50 лева. Аз не знам какви са сумите и дали ще се реши да се върнат, но според мен трябва. По повод на този сигнал той даде тогава обяснение. Но си остана в рамките на това. Така както всеки един от нас като отиде в провинцията и получава 100 % хонорар само за първите три представления, така би трябвало да е и със сътрудниците. Много пъти сме говорили за качествата и недостатъците на др. Милев. Това, което на нас ни допада е, че той никога няма да се заяде и да каже: няма да дам тези пари. Съществува известно разбирателство. Съгласен съм, че от последния ревизионен акт там въобще не се коментираше дали е имало нарушения без надписването на тарифата за миманса. Много ми е странно, че изведнъж започва да се говори за това. Това говори, че до този момент просто не се е спекулирало с тези неща. А Павел Дойчев явно го е направил.

Мисля, че трябваше да има една оценка освен нарушенията има ли подобрения от предишния акт, който беше много тежък. Дали действително има някакви промени. Можеше пред Дирекционния съвет да се направи една равносметка на едното и другото, защото така прочетено положението на Милев е доста тежко.

ЕЛИЗАБЕТ ОВАНЕСЯН:

От прочетения ревизионен акт слушател, който не е вещ по счетоводните въпроси, който няма представа от обема на документацията, едва ли не би направил извод, че в счетоводството нищо не се работи. Напротив счетоводството може би е единствената служба в театъра, където се работи осем часа и половина непрекъснато с цифри, който споделиха и самите ревизори с нас. През счетоводството ежесечно минават хиляди документи, които трябва да

огледат и обработят и е възможно някой път нещо да не се догледа при натоварването, което имаме. Страшно е когато се правят пропуски умишлено с цел, когато има някаква злоупотреба - с цел материална облага. Счетоводството е текущ контрол, а ревизията последващ контрол с цел да открие недостатъците в работата и да даде напътствия за подобряване на същата, във връзка с това искам да дам обяснение по някои точки.

1. В акта по т.21 е отбелязано, че не са правени инвентаризации на склад Домакинство с отговорник Славка Нешева за материалите и малоценните и малотрайни предмети на склада за 1983 година. Причината е тази, че съгласно постановление № ... работещите пенсионери трябваше да бъдат освободени и смятахме инвентаризацията да се съчетае с издаването на склада като се има предвид че това би отнело най-малко три месеца. Но независимо от това ежесечно се правят счетоводни картони. Но се отнася до Созопол има опис за 1985 година м.VI, а за Жижва Витоша за 1984 година които са на разположение и може да се видят.

2. За основните средства като пропуск се отбелязва, че не се води контрол за всяко едно основно средство. Досега ревизорите не са ни давали такава инструкция, а освен това ние водим инвестиционна книга и всяко основно средство със съответен инвестиционен номер е регистрирано в книгата, със същите данни, които ще бъдат вписани и в картоната. При нас не се начисляват амортизации, за да се налага воденето на картони, в които да се набира изхабяване на всяко основно средство. А и практически почти е невъзможно като се има предвид, че основните средства са над 2200 на брой, на стойност 13 000 000 и един счетоводител трябва да се занимава само с това.

3. По точка 24 дадени 136.60 м. док на Русе за ушиване

на мъжки костюми за постановката "Нашествие". След ушиването останалия плат 3.80 см за 3.53 лева отчетника на мъжки гардероб не е знаел, че трябва да го върне отново в склада, а добросъвестно е съхранил плата при себе си евентуално за закърпване или преправяне, ако го е направил умишлено, той щеше да скрие плата и да не го показва.

4. По т.27 са отбелязани 2-3 случая за материали заприходени направо на ателиетата, затова защото това са материали получени по спешност за постановката "Лизистрата" и "Пожарът" и не са минали и застояли в склада. Ако трябва само фиктивно да пускаме документи и да ги прекарваме през склада за повече бумащина ще го правим, но не сме убедени, че е необходимо. Не е вярно, че материалите от ателиетоа са изписвани без протоколи, за всички изразходвани материали има протоколи, предварително прегледани и подписани от зав.пост.част Ал. Панков.

5. Бояджийската помпа за Созопол не е заприходена в склада, защото отчетника не е тук, но след това с инвестиционен опис той потвърждава, че е получил и че е налице помпата. Това смятам, че не е фактическа грешка, а пропуск.

ГЕОРГИ ГАЙТАНИКОВ:

Искам само да взема отношение без да досаждам с подробности. Присъединявам се към всичко, което казаха другите. Но аз като Съюзен председател контактувам с работниците и служителите и усилията, които те полагат и достойнството, с което приемат всички задачи, поставени им в извън работно време и извън техните възможности ме катар да не бъда равнодушен. Извън тези, които приемаме за нарушения - надписването на бройките, увеличаването на допустимия хонорар, това е ясно, не е необходимо човек да е завършил счетоводство - всеки трябва да си получи наказанието.

Не мога да се съглася, че трябва да се прехвърли вината на заместник директора, на счетоводителя, на другаря Панков и на Главния счетоводител. Във връзка с тази морално-етична страна мисля, че не само че няма умишлени престъпления от финансова гледна точка, но това е било направено с оглед да се задържи на една висота престижа и художественото равнище на нашия театър. Затова моля да се погледне по-широко не извън закона, но имайки ги предвид аз моля съответните органи да не забравят за естеството на работата ни. Тя не е изключителна, не е извън живота на останалите институти и финансовите органи в страната, но има една характеристика, която налага те да бъдат малко по-широки и малко по-широко да гледат на тези неща. Още повече, че нито един от тези изнесени факти за в повече изразходвани средства не са направени за лична облага или за облага на група от хора, а е било в името на по-доброто представяне на театъра. Аз съм 21 години в този театър и др. Милев е вторият счетоводител, който с разбиране и загриженост и с материална отговорност същевременно и финансова се е отнасял към проблемите на нашия театър. Беше ми обидно да слушам също и за др. Панков, който никога не е бил обвиняван в тази посока. Не искам да упрекна ревизорите, а искам моето изказване да послужи за смекчаване на това, което чухме за нас самите, а от там нататък те си знаят работата.

ИЛИЯ ДРАГНЕВ:

МХАТ закъсна с ден и половина, а имаше две големи мероприятия преди това. Наложихме да събера персонала на театъра. Много добре си спомням този период, те работеха непрекъснато от 4 часа след обяд до следващия ден вечерта 11 часа, когато се договорихме да прекъснем репетициите, защото хората падаха. На следващата вечер обществеността и Съветското посолство дойдоха в те-

атъра и бяха много доволни. Присъствуваха Политбюро и др. Тодор Живков. След това се наложи в "Чайка" да вкараме един бял кон. Докарахме го и др. Панков се занимаваше с него, също и домакина. И въпреки това, никой не спомена името на др. Панков, че се е занимавал през цялото време с този кон. Почти аналогичен е и случаят с българите живеещи в чужбина. На работа бяхме до 20 юли, а на следващия ден ни повикаха в ДО "Театър" и ни беше възложено от Комитета за култура да осъществим този спектакъл на 6 август. Направихме една план-сметка и въз основа на това, стойността беше преведена на Славянския комитет, след това беше изпратена в театъра, зада се изплати. Може би сме цитирали във ведомостта. 33 "а", тъй като сме изхождали от това да разграничим работата през този период.

ГАЛИНА АСЕНОВА:

За периода от две години насам дружеството, някъде 3/4 от хората, са изцяло заменени. Едно невероятно текучество. Младите хора пристигат, сблъскват се с тежката работа и при ниските заплати напускат. Като прибавим и допълнителните ангажименти - това е сигурна гаранция за тяхното напускане. Неведнъж сме говорили дали е възможно по някакви параграфи да се отпуснат суми, но др. Милев е категоричен, че не е възможно. Благой Станоев, който е много деен член на бюрото получава тези 30 лева, които според мен са нищо за неговата работа. Това е просто едно нищо в сравнение с огромната работа, която върши този човек. Нещо друго, което не може да се отбегне като факт - преди 11 години като студентка първа година във ВИТИЗ и участник в миманса, аз получавах по 10 лева. В продължение на 4 години ние получавахме непрекъснато тази сума, можете да си представите за 11 години колко неща са се променили, а и задачите на студентите днес са по-сериозни.

ПАРАШКЕВА ВАКАНОВА:

Това, което се изнася за изплащането на миманса - да се прави наблюдение от един счетоводител, според мен, не може да се постигне. Това си е една ведомост, в която има много имена. Това са 30-40 души, които участвуват в различни пиеси и не може да се прави наблюдение. Преди имаше счетоводител, който се занимаваше с тази ведомост и всичко беше наред. Но той беше съкратен и на негово място освен щатния, какъвто е Павел Дойчев, винаги е имало двама души - нещатни сътрудници, а сега са даже трима. При един разговор с тези хора аз им казах, че сега може би ще бъде назначен един щатен. Те бяха категорични, че това не може да се върши от един човек. Така че ние не можем да контролираме. Павел Дойчев чака да приключи и последния ден от месеца и тогава си прави сведението, тъй като до тогава има представления, в които участвуват негови хора. При нас то идва някъде на десетия ден от месеца. Ние бързаме, изчисляваме данъците, изплащаме и нямаме абсолютно никакво време за проверка, защото на 15-то число плащаме. По отношение на техните тарифни ставки, смятам, че са действително много малки. Има толкова промени в заплатите, а те са си все 2.40 лв. И хората се сърдят. Може би трябва да се направи някаква промяна. Мисля, че др. Милев, когото обвинявате има най-малка вина. Ние имаме случаи, когато те се клеветят сами. Според мен трябва да има човек, който да отговаря, да бъде пряко отговорен, морално и материално задължен, да знае, че получава заплатата за тази длъжност и трябва да я изпълнява както трябва.

ДРУГАРЯ ИЛИЕВ:

Както ви казах в началото нашата задача не е да правим преценка доколко е целесъобразно или не, дали се спазват или не нормативните документи. Ние сме длъжни да извършим проверка от-

носно спазването на документите и да отчетем неспазването им. А когато се определя степента на вината ще се вземе предвид дали това е системно, дали има и преди и сега повторение на едни и същи нарушения, има ли умисъл или не. Ние нямаме претенции, че сме специалисти театрални, но познаваме театралното дело, дотолкова доколкото ни е необходимо като на контролни органи. Винаги пропуските и нарушенията ги гледаме през призмата на Комитета за култура. В другите сфери отговорностите биха били в значително по-големи сфери. Ние нямаме право също да правим преценка и да искаме да се отменят съответните нормативни документи, ако намерим, че са несъответстващи за времето. Мотивите, които вие излагате могат да изиграят роля за степента на вината.

Основният въпрос, който се постави е свързан с тарифите. От много години се поставя въпросът за нови тарифи. Отлага се по неясни причини. Предвиден бе 31 януари за внасяне на нови тарифи. Ако вие не сте взели никакво участие по разделите, които се отнасят за артистите вие сте си виновни. Движението на тарифите не може да задължи финансовия контрол. Също не би следвало нито режисьори, нито други да изискват от ръководството на театъра да определя други възнаграждения. Това не е тяхно право. Промените се определят от закона за авторското право и самите тарифи. Това са няколко ведомства, които имат право да определят други възнаграждения или да ви дават разрешения за еди-коя си дейност да ползвате еди-коя си точка на тарифите. За щетата ние няма да потърсим тази отговорност, както при друго ведомство. Всички тези щети са изплащане на недължими получени хонорари. Всички тези щети ще бъдат предмет на намалената имуществена отговорност. С изключение на недължимо полученото всички щети ще бъдат наложени като налагане на парична глоба. Възможността да не

се търси такава отговорност няма. На нас ни е отнета всяка възможност да сложим някой начет под миндера. Веднага ще бъдем разкрити. Нома е общия ми отговор. Ще се съобразяваме с условията, при които се работи и това ще бъде размера на съответната отговорност.

Може и да е несправедливо, обаче съгласно всички нормативни актове регулиращата и отчетната отговорност е върху главния счетоводител. Той е определен като дежурната фигура за отговорност. Всяко едно действие, което е станало във вашия театър има финансово изражение и отговорността по него винаги носи главният счетоводител. Той е текущия финансов контрол. Ние не можем да приемем, че се е търсила сензация без факти за обяснение. Защото вакантни бройки има, и в момента има 5 ваканции, а кандидато нито един. За този акт нито един от нас не е получил нито една стотинка поощрение. Степента на вината ние ще му оценим с оглед на това, че щатовете на всички театри са намалени до минимален брой. Действително знаем какво е възможно да извърши един човек и какво не. Затова и отговорностите минават при намален размер. Смятам, че в акта са допуснати най-малкото лични настроения, тъй като ако на нас ни плащаха за повече открити нарушения никой не би се отървал леко от нас.

Ако в резултат на вашите обяснения се установи, че дадена констатация не е вярна, ние в заключението имаме право да отменим някои констатации. Но в обяснението на Главния счетоводител не бе посочено нито едно доказателство. Аз не мога да приема тази фраза "Съгласно методиката на ревизорите". Всичко, което сме посочили е отклонение от нормативните документи. Именно как да се отчита, по кой ред. Смятам, че не могат да се правят такива изказвания. Ревизорът най-малко има методика и няма право да

я прилага. Дори на нас ни е забранено да даваме указания, за извършване на това, което е посочено в ревизионния акт.

Преди два месеца получихме разпореждане, че където не се образуват искове за разходи извън лимита, да се изпращат материалите на съответния прокурор, от името на когото да се завеждат делата за иск. Затова вие имахте законно основание лимита за еди-какви си случаи. Заместник председателят отговарящ по моята дейност отказа да ги подпише и ми поиска писмено обяснение. Защото в противен случай би трябвало да съберем на много лица пари.

Доволен съм, че проф. организацията общо взето прие констатациите. Не мога да приема изявлението, че поради малкия щат вие не можете да извършвате проверки на плащанията. С щата, който имате вие сте длъжни да извършвате всички проверки и да не допускате щети. Няма възможност да не се търси отговорност. Нито един председател досега не се е опитал да нареди да не се търси отговорност за щета. За съставянето на ревизионните актове ние имаме един такъв албум, където са определени всички форми, които сме длъжни да спазваме. Там пише, че в ревизионния акт може да влизат само констатации. Отчети за положителното в работата се отразяват в докладите. От известно време ни е разрешено да сочим само изпълнението на основната производствена дейност, когато тя е значителна и заслужава да се посочи, изрично е записано да се смята, че в финансовият контрол се отразяват само недостатъците. Абсолютно е недопустимо да се правят оценки, свързани с минали дейности и прочие. Констатацията трябва да бъде в съкратен вид - какво е нарушението и по вина на кого. Щом е налице щета има и вина. А срещу вината трябва да стои лице. Да се пише нещо и да не се пише кой отговаря за него е недопустимо.

Ако вие сте извършили работи, които не са свързани с тарифите, не може да се употребява думата хонорар. Това са съответни трудови възнаграждения и ако някой е извършил дейност, която не е свързана с творческа дейност и няма право да ги използва. Има си закони, според които може да се плаща. Никъде не се казва да бъдат ощетени лицата и да не им се заплаща.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Като бюджетно учреждение Народният театър "Иван Вазов" в лицето на неговото ръководство и на финансово-счетоводната служба е полагал усилия да побира своята дейност в рамките, на средствата които ни се отпускат. В това отношение смятам, че работата е задоволителна. Всяка година сме изпълнявали плаща за зрители и приход, които са основни показатели за качеството на нашата работа. Нещо повече - в последните години особено, ние полагаме сериозни усилия за ограничаване и намаляване на разходите за затягане на финансовата дисциплина. В този случай разговорите за телефон например, са ограничени до размерите преди увеличението на цените, сериозни мерки взехме и за пестене на електроенергия, топла и студена вода.

В този смисъл може да се каже, че и ревизионния акт, който ни беше прочетен правилно отразява финансовото състояние на театъра по основните показатели, не са констатирани никакви сериозни и умишлени нарушения на финансовата дисциплина. Това говори, че финансово-счетоводната служба е гледала добросъвестно своята работа.

Единственото изключение от правилото представляват някои действия на пом. режисьора Павел Дойчев, на нещатните

сътрудници - Георги Боршуков, Мирчев и Божилов, които са си позволявали надписване на някои хонорари, надвишаване на сумите, определени за нещатните сътрудници в съответната заповед, както и вписването на хонорари за представления, в които не са участвували. Очевидно против това единствено умишлено нарушение трябва да се вземат сериозни мерки от финансово-счетоводната служба.

Искам да отбележа нарушението на финансовата дисциплина, за което е изтъкната и моята вина - това е определянето на повисоки хонорари за външни сътрудници за някои от постановките. Народният театър "Иван Вазов", който е национален институт и има специални задачи в театралното изкуство, беше поставен по тази причина на един извънреден режим, що се отнася до финансирането и до издръжката му - заплащането на актьорския труд. Народният театър е категория "академичен". Това се направи, за да може да отговаря на предявените към него изисквания. Но поради характера на неговата работа - да създава и епични платна, в които участвуват и много външни сътрудници, ние бяхме затруднени и сме затруднени с някои от хонорарите определени в тарифата, създадена още през 1972 година. Не може да бъде ангажиран никакъв сътрудник срещу 2.40 лв., след като е известно колко е поскъпнал живота от седемдесет и втора година насам. Този проблем е извор на постоянни разpravии и трудности в работата на театъра. За да се облекчи положението ни, ние писахме писмо до Председателя на Комитета за култура - др. Георги Йорданов с искане Комитетът да направи всичко възможно, за да бъдат разширени и осъвременени тези тарифи. На това се дължи нарушението, отбелязано в ревизионния акт, за което се споменава и моето име.

Народният театър "Иван Вазов" за разлика от другите театри в столицата има една специфична ангажираност, свързана с националните чествувания и тържества. Повечето от тях стават с решение на Секретариата на ЦК на БКП. Поради тази причина нашите работници остават почти без почивни дни, което е извор на протест и негодувание от тяхна страна. Единствената компенсация, която ние можем да им предложим е заплащането за труд, положен извън работно време. Тъй като в акта са отправени някои упреци към др. Панков и други по този повод, очевидно ще трябва в бъдеще всичко да се извърши на базата на договор между съответните организации и работниците осигуряващи работата в почивния ден, тъй като никой не може и не трябва да ги лишава от това, на което имат право. Категорично не приемам упрека към Панков, че се е обогатил с повече, отколкото му се е полагало, тъй като познавам характера на неговата работа и старанието, с което той я извършва.

Същото се отнася и за разходите за таксита. Таксита се използват само в един единствен изключителен случай - когато поради заболяването на актьор или друго форс мажорно обстоятелство се налага смяна на представление в последния момент и трябва да се търсят актьори по домовете им и на други места.

Ако се направи едно обективно сравнение между сегашния и предишния ревизионен акт не е трудно да се види подобрието, което е настъпило във финансово-счетоводната работа на театъра. Някои от нарушенията са дребни, други са неизбежни, има и такива, които се дължат на принизения контрол от страна на главния счетоводител, Директора по ОАСВ и от моя страна. Въпреки това, мисля че не ще бъде редно, ако се направи извод,

че главният счетоводител не си е взел бележка от предишния ревизионен акт. Повтарям: обективното сравнение на двата акта ще покаже противното.

Като основен извод, ръководството на Народен театър "Иван Вазов" приема ревизионния акт с всички произтичащи от него изводи и ще направи необходимото за понататъшното укрепване на финансово-счетоводната дисциплина в театъра.

Имате ли други изказвания? Няма.

З А К Р И В А Н Е:

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другарки и другари,

Поради изчерпване на дневния ред обявявам заседанието на Дирекционния съвет за закрито.

ДИРЕКТОР:

/Д. Фучеджиев/

